

Hráze

Lucie Bílá

Kdypak v nás začaly tát ledy tenké
jak papír popsaným tvým tichým šeptáním?
Kdypak v nás začaly tát ledy věčné
jak básně mnou přečtené v tmách?
Snad je přečtem.

Kolikrát výš, kolikrát nízko.
Nepoznám co je mezi tím.
Tu a tam hůř, tu a tam lépe.
Schováváš dříví do kvítí.

Vše co bys rád, co by sis přál.
Ti vyplním až mi rozsvítíš.
Nesmíš se vzdát, nemůžeš dál.
Sami se jen tak nezřítí.

Ty zdi v nás vždycky jsou
vysoké jako hry o nás dvou.
Ty zdi v nás neuhnou,
rub či líc, každý má stranu svou.

Držíme hráze v nás.
Držíme hráze v nás.
Držíme hráze v nás.
Držíme hráze v nás.